

Der Kulden Rår

Khold

Stille vandring gard til gard, husker ei hvor hen det bar
Eim av muld, av dyrekjøtt, erindring fra da hun ble født

Et lite håp, en åpen grind, barneskritt opp trappetrinn
I enden kun en lukket dør, hun banker, skraper til hun blør

En tåre våt på frossent kinn, iskald, fryktet nordavind
Blikk som sakte vendes ned, når hun igjen må gå av sted

Vissen blomst i iskald hånd, på leting etter slektskapsbånd
Barnlig sinn som fort forgår i ensomhet liv der kulden rår

Vissen blomst på trappetrinn, tegn på at hun ei slapp inn
Alene hun i mørket går i ensomhet der kulden rår

Vissen blomst i iskald hånd, på leting etter slektskapsbånd
Barnlig sinn som fort forgår i ensomhet liv der kulden rår